

[Hans Rasmussen.]

gerne i den anledning fremsætte et andet forslag til motiveret dagsorden på socialdemokratiets og det radikale venstres vegne. Det lyder således:

„Folketinget giver sin tilslutning til, at de foreliggende problemer af økonomisk og fordelingsmæssig art søges løst i overensstemmelse med hovedlinjerne i regeringens helhedsløsning omfattende alle 12 lovforslag som fremlagt og motiveret af regeringen, og at dette sker så hurtigt, som hensynet til de for hele befolkningen så afgørende beslutninger vedrørende arbejdsmarkedet og eksporten nødvendiggør.

Folketinget fortsætter derefter behandlingen af de foreliggende lovforslag.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag til motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Axel Kristensen: Efter den højtærede statsministers tale kunne man måske lægge alt andet væk og nøjes med at svare ham. Forholdet er jo det, at der sidder mange lyttere og seere, som har hørt, hvad ministeren har svaret, og det må derfor være rimeligt, at vi tager nogle enkeltheder først. Deri vil der også ligge et svar til den højtærede statsminister.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen talte om, at når man nu lavede disse sygelønsordninger, var det nok sociale foranstaltninger — også efterlønsordningen — men det var dog erhvervslivet, der betalte, derved at arbejdere og arbejdsgivere betalte. Ja men det er jo en selvfølge, at det er altid produktionen, der betaler, både lønninger, sociale foranstaltninger o. s. v. Man tager en vis del af produktionen og bruger den til et givet formål, og det kan gøres på én måde, det kan gøres på en anden måde, men derfor er det alligevel rigtigt, at erhvervslivet, produktionen skal bære denne udgift. Det går fra produktion til forbrug, og det er netop de spørgsmål, vi drøfter her.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen talte om, at avancerne var selvfølgelig væsentlige, det erkendte han over for mig, fordi man ved hjælp af det, man tjener, skal bygge et bedre produktionsapparat op; og

gode avancer, når der i øvrigt samtidig er en rimelig levestandard i befolkningen, er et gode, fordi disse forøgede avancer skal hæve levestandarden i fremtiden. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen erkendte over for mig, at jeg havde ret i det, jeg her havde sagt, men fremhævede samtidig de afskrivningsregler, der var gennemført. Ja vel, dem har vi for det første været enige om, men det næste er, at man skal da tjene de penge også. Hvis man ikke har haft en avance og et overskud, har man ingen penge at afskrive med, og derfor er det altså stadig væk den første forudsætning, at erhvervslivet har et sådant overskud, at det kan finansiere den fremtidige produktion.

Må jeg endvidere gentage det, jeg sagde i formiddags, at der skal ingen tvivl være om, at når vi nu taler om overenskomstvilkår, om lønniveauer, så ønsker vi fra vor side, at der ydes den højst mulige løn, til hvilken Danmarks erhvervsliv er så konkurrence-dygtigt, at vi kan tjene den valuta hjem gennem vor eksport, uden hvilken Danmark ikke kan leve. Jeg tror ikke, at der er noget parti, det kan jeg ikke forestille mig, der ikke ønsker den højst mulige løn og dermed den højst mulige levestandard, til hvilken vi er konkurrence-dygtige.

Endvidere vil jeg gerne sige, at jeg desværre også brugte ordet helhedsløsning i formiddags. Det er ved at få et alt for fornemt indhold, og jeg ville derfor foretrække at sige en samtidig løsning af forskellige problemer; det er det, der er tale om. Der er bunker af problemer, som det er vigtigt og nødvendigt at løse, men folk, der ikke giver sig af med det på samme måde som vi, ville let kunne få det indtryk, at man ved en helhedsløsning tog fat på alle uheldige tilstande og løste dem på én gang. Det tør man vist sige, at de foreliggende lovforslag ikke gør. Derfor synes jeg ikke, man skal lægge mere i dette flotte ord, end det egentlig indeholder.

Formanden: Det er nødvendigt, at der er mere ro under forhandlingen. Jeg gør opmærksom på, at de, der skal arbejde her i salen, nødvendigvis må have et minimum af ro at arbejde i.

Axel Kristensen: Dernæst vil jeg gerne sige, at når det gang på gang er hævdet, at